

Carl Del Ponte

W en.wikipedia.org/wiki/Carla_Del_Ponte

Carl Del Ponte

Del Ponte v červenci 2006

narozený 9. února 1947
Bignasco , Švýcarsko

Národnost švýcarský.

obsazení bývalý hlavní žalobce dvou mezinárodních trestních tribunálů OSN

Carla Del Ponte (narozena 9. února 1947) je bývalá hlavní žalobkyně dvou mezinárodních tribunálů OSN pro trestní právo . Bývalá švýcarská generální prokurátorka byla v srpnu 1999 jmenována prokurátorkou Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) a Mezinárodního trestního tribunálu pro Rwandu (ICTR), kde nahradila Louise Arborovou .

V roce 2003 Rada bezpečnosti OSN odvolala Del Ponteovou z funkce prokurátorky ICTR a nahradila ji Hassanem Bubacarem Jallowem po tlaku rwandského prezidenta Kagameho, který bránil jejímu úsilí

vyšetřovat zločiny Tutsiů. ^{[1].[2]} Zůstala žalobkyní ICTY do 1. ledna 2008, kdy ji nahradil Serge Brammertz . Del Ponte byl dříve ženatý a má jednoho syna.

Del Ponte sloužil jako švýcarský velvyslanec v Argentině od roku 2008 do února 2011.

Raný život a vzdělání

Del Ponte se narodila v Bignasco ve Švýcarsku v roce 1947. Jejím prvním jazykem je italština a mluví plyně německy , francouzsky a anglicky . Del Ponte studoval práva v Bernu a Ženevě a také ve Spojeném království . Získala titul LL.M. v roce 1972.

Po dokončení studií nastoupila Del Ponte do soukromé advokátní kanceláře v Luganu a v roce 1975 odešla, aby si založila vlastní praxi.

Kariéra

Státní zástupce ve Švýcarsku

V roce 1981 byl Del Ponte jmenován vyšetřujícím soudcem a později státním zástupcem v úřadu okresního prokurátora Lugano . Jako státní zástupkyně se zabývala případy praní špinavých peněz , podvodů , obchodu s drogami , pašování zbraní , terorismu a špionáže , přičemž často zkoumala mnoho mezinárodních vazeb vytvořených v roli Švýcarska jako globálního obchodního centra.

Během svého působení v úřadu se Del Ponteová stala v Evropě dobře známou tím, že rozbila operaci sicilské mafie na praní špinavých peněz ve Švýcarsku, pronásledovala bývalé představitele sovětského bloku, kteří mohli ve Švýcarsku ukládat nelegální finanční prostředky, a vyšetřovala švýcarské bankéře podezřelé ze zpronevěry peněz, v některých zemích. případy ve spolupráci s Latinoameričany. Předložila také důkazy pro Pákistán, aby vznesl obvinění z praní špinavých peněz proti Benazir Bhuttové , bývalé předsedkyni vlády, a jejímu manželovi Asifovi Ali Zardarimu . ^[3]

Bylo to v tomto období, kdy ona a vyšetřující soudce Giovanni Falcone odhalili spojení mezi švýcarskými pračkami špinavých peněz a italským obchodem s drogami v takzvaném „spojení s pizzou“. Soudce Falcone byl zabit velkou mafiánskou bombou. Del Ponteová měla větší štěstí, protože půl tuny výbušnin nastražených v základech jejího domu v Palermu bylo objeveno včas, aby unikla pokusu o atentát bez zranění. Falconeho smrt podpořila Del Ponteho odhodlání bojovat proti organizovanému zločinu. Její nepřátelé v Cosa Nostře jí říkají „La Puttana“ („dívka“). Stala se proto první veřejnou osobou ve Švýcarsku, která vyžadovala nepřetržitou ochranu a pancéřované auto. [4]

Na konci devadesátých let Del Ponte a Jurij Skuratov s Filipem Turoverem, kteří poskytli důkazy, vyšetřovali ruskou korupci zahrnující vysoce postavené ruské úředníky. [5].[6] Již dříve zahájili vyšetřování italští i němečtí daňoví úředníci. Počátkem roku 2000 poslal Filipe Turover ze své rezidence ve Švýcarsku moskevským prokurátorům zprávy: „Jsem připraven mluvit o Putinovi. (rusky : "Готов говорить о Путине. Всегда ваш Туровер.") [7] Ačkoli počáteční vyšetřování vedli Skuratov a Georgij Timofejevič Chuglazov (rusky : ЧейГоЩагв.), Čuglazov byl povýšen na poradce generálního prokurátora Ruska Vladimir Ustinov , který nahradil Skuratova ve funkci generálního prokurátora Ruska poté, co Boris Jelcin vyhodil Skuratova dne 2. dubna 1999; Chuglazov byl z případu vzat jen několik dní předtím, než měl v srpnu odcestovat do Švýcarska, aby sesadil svědky a obdržel bankovní a jiné dokumenty. [8].[9].[10].[11] Ruský prokurátor Ruslan Tamaev vedl ruské vyšetřování, které skončilo, když jeho nevlastní bratři Hasan a Hussein byli obviněni z nelegálního držení drog a zbraní a následně byl z vyšetřování odstraněn. O několik měsíců později byla obvinění proti jeho nevlastním bratrům stažena. [12] Vladimir Putin jmenoval Pavla Borodina do diplomatické funkce státního tajemníka Svazu Rusko-Bělorusko (rusky : Státní tajemník Svazového státu Rusko-Bělorusko), což Borodinovi poskytlo diplomatickou imunitu před stíháním a ukončilo další vyšetřování Borodinových kriminálních aktivit. [13]

V roce 1999 utrpěla Del Ponte neúspěch, když švýcarský nejvyšší soud zrušil konfiskaci 90 milionů dolarů ze švýcarských účtů Raúla Salinase de Gortariho, bratra bývalého prezidenta Mexika, jejím úřadem. Soud rozhodl, že Del Ponte nemá pravomoc zabavit 90 milionů dolarů pouze na základě podezření, že zahrnuje peníze z obchodu s drogami. Rozsudek ale Salinase nezprostil obvinění. [3]

Kariéra u ICTY a ICTR

Poté, co sloužil pět let jako švýcarský generální prokurátor, v roce 1999 se Del Ponte připojil k ICTY a ICTR, aby se jako žalobce zabýval válečnými zločiny. Del Ponte byl prvním zkušeným prokurátorem, který zastával funkci u tribunálů pro válečné zločiny; její předchůdci, Louise Arbor a Richard Goldstone, byli oba soudci. Švýcarsko v té době nebylo členem Organizace spojených národů, což bylo pro Del Ponteho považováno za výhodu. [3]

V rozhovoru na konci roku 2001 o válečných zločinech spáchaných během jugoslávských válek v 90. letech Del Ponte řekl: "Spravedlnost pro oběti a přeživší vyžaduje komplexní úsilí na mezinárodní a národní úrovni."

Jak informoval Reuters 18. března 2003, podle Del Ponteho srbský premiér Zoran Đinđić předpověděl svou vlastní vraždu 17. února, jen týden předtím, než k ní došlo 12. března 2003. [14]

V srpnu 2003, poté, co byl Del Ponte čtyři roky na případu rwandské genocidy, byl z politických důvodů odstraněn z funkce [15] a nahrazen Hassanem Bubacarem Jallowem. Carla De Ponte uvedla, že se dopustila konfliktu s prezidentem Kagamem, protože trvala také na stíhání údajných válečných zločinů Rwandské vlastenecké fronty prezidenta Paula Kagameho. [16]

V rozhovoru na webových stránkách Intellectum v roce 2004 odvážně prohlásila, že by chtěla zkusit v ICTY Bin Ládina a Saddáma Husajna. [17]

V roce 2005 obvinila Vatikán z napomáhání nejhledanějšímu chorvatskému podezřelému z válečných zločinů Ante Gotovina uniknout zajetí. Od té doby byl ICTY zproštěn všech obvinění. Chorvatská biskupská konference, která stojí v čele chorvatské římskokatolické církve, Del Ponteho obvinění odmítla. Její mluvčí Antun Suljic řekl, že konference „nemá žádné znalosti ani náznaky místa pobytu“ generála Gotoviny. [18]

Dne 30. ledna 2007 Del Ponte oznámila svůj záměr odstoupit z funkce vrchní žalobkyně u ICTY na konci roku a uvedla, že je „čas vrátit se do normálního života“. [19] Dne 1. ledna 2008 ji vystřídal Serge Brammertz.

Kariéra švýcarského diplomata

Del Ponteová sloužila jako švýcarská velvyslankyně v Argentíně od ledna 2008 do začátku roku 2011, kdy odešla do důchodu.

Po odchodu do důchodu

Od září 2012 do srpna 2017 byl Del Ponte členem Nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise pro Syrskou arabskou republiku [20] pod záštitou Vysokého komisaře OSN pro lidská práva.

V květnu 2013 obvinila syrské rebely z použití chemických zbraní, což je názor diametrálně odlišný od většiny západních vládních úředníků. Uvedla: „Stále musíme prohloubit naše vyšetřování, ověřit a potvrdit (zjištění) prostřednictvím nových svědeckých výpovědí, ale podle toho, co jsme dosud zjistili, jsou to v tuto chvíli odpůrci režimu, kteří používají plyn sarin.“ [21] Následující den, ve zjevné reakci na komentáře Del Ponteho, vydala Komise tiskovou zprávu, v níž objasnila, že „nedospěla k přesvědčivým závěrům ohledně použití chemických zbraní v Sýrii jakýmkoli stranami konfliktu“. [22]

V březnu 2014 Komise zveřejnila zprávu, která uvedla, že chemické látky použité při chemickém útoku Khan al-Assal nesly „stejně jedinečné znaky jako ty, které byly použity v Al-Ghútě“ při chemickém útoku v srpnu 2013. Zpráva také uvedla, na základě

„dostupných důkazů o povaze, kvalitě a množství použitých agentů“, že pachatelé útoku Al-Ghúta „měli pravděpodobně přístup k zásobám chemických zbraní syrské armády“. V žádném z incidentů však nebyl splněn „průkazný práh“ komise, pokud jde o identifikaci pachatelů chemických útoků. [23].[24]

V srpnu 2017 Del Ponte odstoupil z komise kvůli frustraci z nedostatku podpory ze strany mezinárodního společenství: „Nemohli jsme získat od mezinárodního společenství a Rady bezpečnosti rezoluci zavádějící tribunál, ad hoc tribunál pro všechny zločiny, které jsou spáchány v Sýrii... Sedm let zločinu v Sýrii a naprostá beztrestnost. To není přijatelné." [25] Z vetování akce obvinila Rusko: [26] "Nyní by měl prokurátor pokračovat v naší práci a postavit válečné zločince před zvláštní soud. Ale to je přesně to, co Rusko blokuje svým vetem v Radě bezpečnosti OSN". [27] Řekla, že komise shromáždila dostatek důkazů, aby byl prezident al-Assad odsouzen za válečné zločiny. [27] Del Ponte řekla syrskému velvyslanci, že měla pravdu, když rychle dospěla k závěru, že Asadova vláda použila chemické zbraně během útoku na město Khan Sheikhoun v dubnu 2017. [25]

Kontroverze

Komentáře k NATO

Koncem prosince 1999 byla Del Ponte v rozhovoru pro The Observer v Londýně dotázána, zda je připravena podat trestní oznámení na personál NATO v Kosovu za údajné válečné zločiny spáchané piloty a jejich veliteli. Odpověděla: "Pokud to nejsem ochotná udělat, nejsem na správném místě. Musím se vzdát svého poslání." [28]

Následovaly různé negativní oficiální reakce, vojenské i civilní, z USA a Kanady. Del Ponteova kancelář následně vydala prohlášení datované o čtyři dny později: "NATO není vyšetřováno Úřadem žalobce ICTY. Neexistuje žádné formální vyšetřování akcí NATO během konfliktu v Kosovu". [29]

Obvinění z pašování orgánů

Hlavní článek: Lov: Já a váleční zločinci

V roce 2008 vydala Del Ponte knihu *Lou*, ve které tvrdila, že kosovští Albánci po skončení války v Kosovu v roce 1999 pašovali lidské orgány unesených Srbů. Její kniha vyvolala mezinárodní kontroverzi. [30] Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii k obviněním Del Ponteové uvedl: „Tribunál si je vědom velmi závažných obvinění z obchodování s lidskými orgány, která vznesla bývalá prokurátorka Carla Del Ponteová v knize nedávno vydané v italštině pod jejím jménem. Soudcům tribunálu nebyl nikdy předložen žádný důkaz na podporu takových obvinění.“ [31]

Dne 4. dubna 2008 požádala Human Rights Watch kosovského premiéra Hashima Thaciho a albánského premiéra Saliho Berishu, aby zahájili vyšetřování této záležitosti pod mezinárodním dohledem. Dopisy ignorovali a místo toho veřejně odmítli Del Ponteho tvrzení jako nepodložená. Dne 5. května 2008 Human Rights Watch označila obvinění Del Ponteho za „vážná a věrohodná“ a veřejně vyzvala Tiranu a Prištinu ke spolupráci. [32]

Del Ponte tvrdil, že obětmi bylo více než 300 Srbů pohřešovaných ve válce. "Objevila se vážná a věrohodná obvinění o strašném zneužívání v Kosovu a Albánii po válce," řekl Fred Abrahams, hlavní výzkumník HRW pro mimořádné události HRW.

Podle informací novinářů byli unesení jedinci drženi ve skladech a dalších budovách, včetně zařízení v Kukës a Tropojë. Ve srovnání s jinými zajatci, některé zdroje uvedly, někteří z mladších, zdravějších zadržených byli krmeni, vyšetřováni lékaři a nikdy je nebili. Tito unesení jedinci – neznámý počet – byli údajně převezeni do žlutého domu v albánském městě Burrel nebo v jeho okolí, kde lékaři zajatcům odebrali vnitřní orgány. Tyto orgány byly poté převezeny z Albánie přes letiště poblíž hlavního města Tirany. Většina údajných obětí byli Srbové, kteří se ztratili po příjezdu sil OSN a NATO do Kosova. Ale dalšími zajatci byly ženy z Kosova, Albánie, Ruska a dalších slovanských zemí.

V roce 2008 Parlamentní shromáždění Rady Evropy povolilo vyšetřování a zaměstnalo Dicka Martyho, aby o zjištěních informoval Parlament.

Podle návrhu zprávy Rady Evropy citovaného *The Daily Telegraph* byl premiér Hashim Thaci jedním z klíčových hráčů v obchodování s orgány srbských vězňů po konfliktu v letech 1998-99. [33]

V listopadu 2012 byli Ramush Haradinaj, velitel Kosovské osvobozené armády předtím, než se stal premiérem, a všichni obvinění v této záležitosti podruhé zproštěni obvinění. [34]

Del Ponte o tomto problému hovořil v dokumentárním filmu Borise Malagurského *The Weight of Chains 2* (2014). V rozhovoru tvrdila, že mise OSN v Kosovu neposkytla Haagskému tribunálu potřebné důkazy týkající se obchodování s orgány v Kosovu a že „NATO a UCK jako spojenci ve válce proti sobě nemohou jednat“. [35]

Poznámky

1. [^] „Rwandský žalobce propustil žalobu z genocidy“ . strážce . 2003-09-13 . Staženo 2022-07-10 .
2. [^] Bluff archivován jako kompromitující důkazy o Putinovi ještě nebyly „hozeny“, ale odmítnutí pomlouvače Turovera již bylo dáno
3. [^] Vyvrcholení aféry Borodin
4. [^] „Proč se případ Mabetex musel rozpadnout“ [Proč se případ Mabetex musel rozpadnout]. Webové stránky Argumenty a fakta (v ruštině). 27. dubna 2000. Staženo 23. února 2021 .
5. [^] „Náš záběr: Hrozné probuzení“ . Přechody online (Praha) . 17. března 2003 . Staženo 6. srpna 2021 – prostřednictvím JUSTWATCH-L@LISTSERV.BUFFALO.EDU.
6. [^] The Telegraph, 6. května 2013, „OSN obviňuje syrské rebely z použití chemických zbraní“
7. [^] Los Angeles Times, 6. května 2013, „Carla del Ponteová z OSN říká, že syrští rebelové možná použili sarin“
8. [^] "Zpráva OSN A-HRC-25-65" .
9. [^] Rozhovor v The Observer , 26. prosince 1999
10. [^] Prohlášení Madame Carla Del Ponte, Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii, Haag, 30. prosince 1999

11. [^] Šampion, Marc (14. dubna 2008). „Hrůzy údajné v Kosovu“ – přes *www.wsj.com*.
12. [^] ICTY Weekly Press Briefing Archived 17. června 2008 na Wayback Machine
13. [^] BBC, Kosovo naléhá na vyšetřování „prodeje orgánů“, 06.05.2008

External links

Wikimedia Commons has media related to Carla Del Ponte.

- Feature on Carla del Ponte by the International Museum of Women
- Ms. Del Ponte prepares for the role of Swiss ambassador to Argentina
- BBC News profile on Carla Del Ponte and BBC Radio 4 documentary summary Archived 2010-12-05 at the Wayback Machine
- Blog devoted to the hunt for Radovan Karadzic
- Carla Del Ponte in debate 'Courting Justice' at International Documentary Festival Amsterdam, November 26 2006
- New Statesman article, August 14, 2008

Authority control

General

- ISNI ¹
 - VIAF ¹
 - WorldCat
-

National libraries

- Norway
- France (data)
- Germany
- Israel
- United States
- Czech Republic
- Australia
- Croatia
- Netherlands
- Poland

Biographical dictionaries

Germany

Other

- FAST
- RERO (Switzerland)
1
- SUDOC (France)
1